

Självård • Det tionde budet

Gud gav en gång det utvalda, befriade Israels folk ord att följa (2 Mos. 20). De tio buden gäller även i dag, Kristus har befriat oss och vi är kallade att leva efter hans vilja. Här följer det tionde och sista budet.

10 Jag är Herren, din Gud ...

Du skall inte ha begärelse till din nästas hustru, ej heller till hans tjänare eller hans tjänarinna ... ej heller till något annat som tillhör din nästa.

GUD KÄNNER OSS. Han vet att var vi än rör oss – i affärslivet, i idrottens värld, i maktens korridorer eller i vårt närmaste umgänge – kan vi få ögonen på någon och gripas av begär: ”Tänk om han arbetade för oss!” ”Tänk om vi kunde värva honom för vårt lag!” ”Tänk om vi kunde få över honom till oss!” ”Tänk om jag fick äga henne!” Gud vet detta. Och han vet vad det kan bli av ett sådant begär. Han vill stoppa det. Han vill ... Han vill hindra begäret från att ”bli havande och föda synd” (Jak. 1:15).

Vi har läst om kung David, om hur han en kväll från taket på sitt palats fick syn på en kvinna som badade. Hon var mycket vacker. Tänk om det hade stannat med detta! Tänk om David hade skakat av sig det intryck han fått. Tänk om han hade gått tillbaka till sin bädd, där kanhända hans vackra och kloka hustru Abigail (1 Sam. 25) väntade på honom. Då hade inget hänt av det som berättas i 2 Sam. 11. Då hade Batseba inte blivit förförd. Då hade David inte begått äktenskapsbrott. Då hade Uria inte blivit mördad.

ILLUSTRATION: MARGRETHE JOHANSSON

MEN HUR ÄR DET? Vi får ju våra intryck. Om nu en man ser en vacker kvinna och lägger märke till henne – skall han ha dåligt samvete för det? Eller om en kvinna på en bjudning får en komplimang av sin bordskavaljer och blir glad för det – skall hon ha

dåligt samvete för det? Nej, så är det inte. Utan det är som Luther har sagt: ”Vi kan inte hindra fåglarna från att flyga över vårt huvud, men vi kan hindra dem från att bygga bo i vårt hår.” Det är när vi låter intrycket stanna kvar, när vi sysslar med det, när vi gör ett bo åt det i hjärtat, det är då det blir ett begär.

I våra dagar får vi mängder med intryck. Tidningarna är fulla av annonser. Reklamen pockar på vår uppmärksamhet var vi än befinner oss. Den sitter i bussen. Den lyser mot oss från anonspelarna. Ja, den tränger in i vardagsrummet när vi sätter på teven. Och ofta har denna reklam en erotisk prägel.

Vårt samhälle är översexualiserat. De erotiska intryck som en människa får – genom annonser, romaner och filmer – kan bli till ett begär i hennes tankar och sinne. Detta begär kan driva henne till att gå ett steg längre. Hon kan söka sig till pornografen. Denna är i dag lätt åtkomlig, särskilt på internet. För somliga stannar det med ett och annat besök, men andra blir i dag beroende av pornografen.

SÅDANT TALAR VI INTE GÄRNA OM. Men här på självårdsspalten kan vi göra det. Här kan Du som för en kamp på detta område, få höra vad Herren tänker om dig. Att han vet hur du har det. Att han ändå älskar dig. Och han vill hjälpa dig. Därför skall du inte, när du fallit för frestelsen, tänka: ”Nu är det kört för mig.” Sådana tankar kommer från den onde. Men Herren Jesus säger: *Den som kommer till mig skall jag aldrig någonsin kasta ut* (Joh. 6:37). Du skall inte vänta tills du känner dig ’bättre’ – nej, vänd dig genast till Herren Jesus. Säg till honom som det är. Han har dött för alla synder, han kan förlåta dig.

SEDAN HAR JAG ETT RÅD. Det är inte bra att du går ensam i din kamp. Vänd dig till en präst, eller till en medkristen som du har förtroende för. Berätta hur du har det. Det kan kännas svårt. Men här är en hemlighet. En människa som för en hemlig kamp är ofta ett lätt byte för frestaren. Men när hon delar sin nöd med en medkristen och får dennes förbön, då mister den onde mycket av sin makt. Det kan du få erfara.

GUSTAV BÖRJESSON
Prost, Sättila